

Títol: "De Bretton Woods a la responsabilitat social corporativa"

Autor: Josep Maria Canyelles, Promotor de Responsabilidad Global

Fecha: 28-02-2005

Disponible en:

DE BRETTON WOODS A LA RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA

Per tal de disposar d'escenaris marcats per un context d'estabilitat, des del món de l'economia s'han propiciat a cada moment, i d'acord amb el corresponent correlat polític, les iniciatives que feien possible aquest repte.

Poques setmanes després del desembarcament de Normandia, tenia lloc la Conferència de Bretton Woods, en la qual es creava el Fons Monetari Internacional i el Banc Internacional per a la Reconstrucció i el Desenvolupament. L'FMI havia de promoure la cooperació monetària internacional, tot evitant fluctuacions i col·lapses, com l'aleshores recent crac del 29, i garantint l'estabilitat dels mercats, per mitjà d'estratègies com el compromís de tipus de canvi fixos. Al seu torn, el que seria després el Banc Mundial concedia crèdits a la reconstrucció de la malmesa Europa, iniciant un llarg camí que superant tota mena d'entrebancs ha endegat la construcció política de nostre continent.

El 60è aniversari de Bretton Woods és notícia, com també ho és, per la seva actualitat, la nova estratègia per mantenir l'estabilitat, no basada en polítiques monetàries ni sorgida per mitjà dels estats, que és la responsabilitat social corporativa. Conceptes com bon govern corporatiu, ètica corporativa, sostenibilitat, etc., formen part de l'agenda de l'alta direcció d'un nombre creixent d'empreses i organitzacions, i la seva aclaparadora presència dels darrers temps ve donada per la convicció que només una gestió orientada a la sostenibilitat i amb criteris ètics podrà generar la confiança dels mercats i dels grups d'interès, necessària per moure's en l'estabilitat i per poder acumular crèdit de confiança quan la companyia es pugui veure afectada per maltempades conjunturals.

I una estabilitat que depassa alhora els contextos merament econòmics i els interessos estrictament de la pròpia companyia, tot acollint els interessos d'arrel social i ambiental i adquirint una dimensió política en tant que facilitadors de la governabilitat. Per això parlem de sostenibilitat.

Bretton Woods construïa uns organismes per garantir unes polítiques, que en tot cas continuen sent necessaris, més enllà de les consideracions sobre quin hauria de ser el paper de Nacions Unides o si s'haurien de constituir en agències controlades més equitativament per tots els països.

De manera ben diferent, la RSC i el bon govern no construeixen cap artifici sinó que més aviat desbrossen el camí d'un capteniment àmpliament estès segons el qual l'obtenció de diner justificava maneres massa àmplies de procedir, i recuperen uns valors que havien quedat senzillament al marge de la vida empresarial i econòmica i que ara s'han descobert com un puntal per a la sostenibilitat de l'empresa i de l'economia. De l'empresa en la mesura que s'obté un avantatge competitiu, i per a la sostenibilitat de l'economia en la mesura que estableix un marc de confiança global i aporta capital social.

No és que els tipus de canvi no siguin importants. Però cercar l'estabilitat per la via de l'ètica, la responsabilitat i del capital social aporta una dimensió de major profunditat, s'aproxima més a les causes que poden afectar l'estabilitat, i en conseqüència planteja una via no tant centrada en la resolució d'una problemàtica sinó en la prevenció de la malaltia.

I això malgrat que no podem negligir que el gran desenvolupament que ha tingut la RSC en aquests darrers dos anys ha estat precisament fruit d'una reacció als greus escàndols que han afectat seriosament algunes grans corporacions. Tanmateix, si bé una dosi de reactivitat ha marcat l'esclat actual de la RSC, no podem deixar de percebre amb optimisme que s'està desenvolupant un remei que no solament pot alleugerir les finances mundials de nous grans escàndols sinó que alhora pot aportar una bona dosi de salut i capacitat d'autoregeneració a l'organisme. Cercar l'estabilitat per la via dels valors i els comportaments responsables és l'aposta que estan fent grans corporacions, en el seu legítim interès per mantenir-se i per guanyar un diferencial competitiu.

Ara la pregunta és si, enmig d'aquesta tendència globalitzada, sabran les petites i mitjanes empreses que poblen el panorama productiu del nostre país fer-se seu aquest avantatge per incorporar-lo en les pròpies estratègies productives i comunicatives. Per a moltes, els valors ètics i fins i tot l'acció social han inspirat un sentit recte del seu bon govern. Des de la normalitat. Fer un pas més i incorporar-se a una línia de compromís explícit i de millora permanent per a la sostenibilitat no els serà cap gran dificultat si saben percebre-ho com la gran oportunitat que és en aquest moment. Un gran repte de futur immediat per a totes les empreses i organitzacions del nostre país.